

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4142/2020
14.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Гордане Комненић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Немања Коларић, адвокат из ..., против тужене ОТП банка АД Београд, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 131/2020 од 20.05.2020. године, у седници од 14.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 131/2020 од 20.05.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 131/2020 од 20.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П 733/19 од 28.11.2019. године, ставом првим изреке утврђено је да је ништава одредба члана 2. ст. 2. тачка 1. тач. 5. Уговора о кредиту за измиривање раније преузетих обавеза бр. .. од 23.12.2015. године, закљученог између парничних странака, којом су прописани административни трошкови банке у износу од 19.000,00 динара, једнократно, плативо на дан пуштања кредита у течај. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужилци на име неоснованог обогатења исплати 19.000,00 динара са законском затезном каматом од 24.12.2015. године до исплате. Ставом трећим изреке тужена је обавезана да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 32.320,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 131/2020 од 20.05.2020. године ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1.

Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 .... 87/18). Наиме, нижестепене пресуде донете су у складу са правним ставом усвојеним на седници грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године, по коме банка има право на наплату трошкова и накнаду банкарских услуга, па одредба уговора о кредиту којом се корисник кредита обавезује да банци плати трошкове кредита није ништава, под условом да је понуда банке садржала јасне и недвосмислене податке о трошковима кредита. Трошкови обраде кредита и пуштања кредита у течај, као и други трошкови које банка обрачунава кориснику приликом одобравања кредита, или који су познати на дан обрачуна и које банка обрачунава кориснику у току реализације уговора о кредиту, могу бити исказани и у процентуалном износу и наплаћују се само кроз обрачун ефективне каматне стопе. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

У тужби од 02.07.2019. године, вредност предмета спора је означена на 19.000,00 динара.

С обзиром на наведено, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да ревизија у спору мале вредности није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другим изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**